

De twee bekers

Heb je weleens in je Bijbel een Schriftgedeelte of een woord gelezen dat je niet begreep? Je leest Gods Woord en dan begrijp je niet goed wat God eigenlijk zegt of bedoelt. Je ziet een woord en denkt bij jezelf: *wat betekent dit nu precies?* Of je leest een gedeelte en later een ander deel dat lijkt te spreken in tegenstelling tot wat je eerder hebt gelezen.

Heb je dat ook weleens ervaren?

Ik wel. Soms lees ik een gedeelte en begrijp eigenlijk niet echt wat ermee bedoeld wordt. Enige tijd geleden las ik in het Nieuwe Testament een gedeelte dat voor mij tegenstrijdig leek.

Ik ben toen op onderzoek uitgegaan en dat wil ik vandaag met jullie delen.

Ik las het gedeelte waarin Jezus met Zijn discipelen was, een maaltijd nuttigde en later 's nachts werd verraden en de volgende dag gekruisigd.

Daar staat dat Jezus een beker nam, en nadat Hij gedankt had, gaf Hij die aan Zijn discipelen en zei:

“Drink allen daaruit, want dit is Mijn bloed, het bloed van het nieuwe verbond...”

En in hetzelfde hoofdstuk lezen we verderop dat Hij tot Zijn Vader bad:

“Mijn Vader, als het mogelijk is, laat deze drinkbeker aan Mij voorbijgaan.”

Is dat niet een beetje vreemd?

Eerst lezen we dat de beker met Jezus' bloed het bloed van het nieuwe verbond is, en later lezen we dat Jezus Zijn Vader vraagt: *“Laat deze beker aan Mij voorbijgaan.”*

Is dat dan niet dezelfde beker? Zijn er twee bekers?

Over wat voor bekers lezen we hier eigenlijk?

Vandaag wil ik het hebben over **de beker**.

Niet over de beker van het laatste WK-voetbaltoernooi, noch over de beker koffie of thee die we straks misschien drinken.

Nee, ik wil met jullie nadenken over de beker waarover we lezen in het Oude en in het Nieuwe Testament.

De titel van deze overdenking is: **“De twee bekers.”**

Eerst kijken we naar “de beker van Gods toorn” en daarna naar “de beker van hoop.”

Lezen: Mattheüs 26:20-30 en 36-39.

Om direct antwoord te geven op de vraag “Zijn er twee verschillende bekers?":
nee, niet echt.

De beker zelf heeft als object geen betekenis.

Maar wat erin zit, de inhoud, dát heeft betekenis — zelfs grote betekenis.

Daar zit het verschil in: het is niet de beker zelf, maar wat erin zit.

Er zijn dus geen twee verschillende bekers, maar één beker met twee verschillende inhouden.

De beker bevat óf zegen, óf het tegenovergestelde: een vloek.

Dat betekent dat de inhoud van de beker bepaalt of het beeld positief of negatief is. Met andere woorden: de beker in de Bijbel geeft een beeld van een zegen of van een straf.

De beker van Gods toorn

We hebben gelezen in Mattheüs dat Jezus zegt: “Mijn ziel is zeer bedreefd, tot de dood toe.”

En later bidt Hij: “Als het mogelijk is, laat deze drinkbeker aan Mij voorbijgaan...”

Waarom was Jezus' ziel zo bedreefd?

Waar zag Hij zo vreselijk tegenop dat Zijn ziel werd overweldigd door dodelijke angst?

Waarom vroeg Jezus Zijn Vader om deze beker van Hem te laten voorbijgaan?

Om deze vragen te beantwoorden moeten we even dieper in het Oude Testament kijken.

De beker in het Oude Testament is een beeld van Gods oordeel, straf en toorn.

De volle beker vertegenwoordigt de volheid van Gods oordeel over de zonden van de mens die Hem veracht.

Het is de wijnbeker van Zijn woede.

Het is de toorn van God die oordeel brengt.

De mensheid was God ongehoorzaam en moest vallen onder Zijn toorn.

De toorn van God is een thema dat door de hele Bijbel heen loopt — in het Oude én in het Nieuwe Testament.

Enkele voorbeelden:

- **Deuteronomium 9:7-8**

Mozes zegt: “Houd in gedachten en vergeet niet dat u de HEERE, uw God, zeer toornig hebt gemaakt in de woestijn: vanaf de dag dat u uit het land Egypte vertrokken bent, totdat u op deze plaats kwam, bent u ongehoorzaam geweest aan de HEERE. Bij de Horeb hebt u de HEERE immers zeer toornig gemaakt; de HEERE werd zo toornig op u dat Hij u wilde wegvagen.”

- **Deuteronomium 29:23**

God was boos op Sodom en Gomorra vanwege hun schaamteloze immoraliteit.

- **Exodus 15:4-7**

We lezen dat God boos was op de Egyptenaren omdat zij weigerden Israël te laten gaan.

Door de eeuwen heen was God boos op Zijn volk omdat zij Zijn Woord verwierpen en afgoden aanbaden.

- **2 Koningen 22:10-13**

Toen koning Josia de wet hoorde voorlezen, beseftte hij dat God boos was op Zijn volk. Hij scheurde zijn kleren en zei: “Ga de HEERE raadplegen, voor mij, voor het volk en voor heel Juda, over de woorden van deze boekrol die gevonden is. Want de grimmigheid van de HEERE die tegen ons is ontstoken, is groot, omdat onze vaders niet geluisterd hebben naar de woorden van deze boekrol en niet gehandeld hebben overeenkomstig alles wat voor ons geschreven is.”

Aan het einde van het hoofdstuk lezen we dat Josia berouw toonde en dat het oordeel werd uitgesteld tot na zijn dood.
Maar toen de profeet Jeremia kwam, brak de tijd aan dat Gods toorn over het volk kwam.

Jeremia spreekt tot het volk (Jeremia 25:15-18):

“Want zo heeft de HEERE, de God van Israël, tegen mij gezegd: Neem deze beker van de wijn van de grimmigheid uit Mijn hand, en geef die te drinken aan al de volken tot wie Ik u zend, zodat zij drinken en waggelen en zich als een waanzinnige gedragen vanwege het zwaard dat Ik onder hen zend.”

En verder in vers 28:

“Mocht het gebeuren dat zij weigeren de beker uit uw hand te nemen om te drinken, dan zult u tegen hen zeggen: Zo zegt de HEERE van de legermachten: Drinken zult u!”

Stel je dit voor: alle volken moeten één voor één drinken van de beker met de toorn van God. Vanwege Gods woede moesten zij drinken totdat ze neervielen en niet meer op konden staan. God was zo boos omdat Zijn volk tegen Hem opkwam, Hem ongehoorzaam was en alleen deed wat zij zelf wilden.

De beker van de toorn kwam naar alle koninkrijken op aarde. Zij moesten ervan drinken. De beker was **helemaal vol** van Gods woede.

De beker van Gods toorn wordt gebruikt als beeldspraak voor de straf van God die over alle volken zal komen.

Wij — jij en ik — maken deel uit van die straf, omdat wij de erfenis van de zonde van Adam dragen. Wij verdienen de straf vanwege onze zondige aard.

Jezus bad: “Als het mogelijk is, laat deze drinkbeker aan Mij voorbijgaan...” omdat Hij wist dat Hij het volle gewicht van onze zonden en Gods toorn op zich zou nemen.

Daarom was Jezus' ziel vol dodelijke angst.

Vanwege de zwaarte van onze zonde en Gods toorn moest Jezus de beker helemaal leegdrinken — ja, tot stervens toe.

Jezus, de enige op aarde die Gods toorn niet verdiende, gaf Zichzelf over aan die straf: “Niet zoals Ik wil, maar zoals U wilt”, om zo de menselijke zonden te verzoenen.

Jezus zei tot Petrus: “De drinkbeker die de Vader Mij gegeven heeft, zal Ik die niet drinken?” (Johannes 18:11).

Omdat Hij bereid was de beker van Gods toorn te drinken, kon Hij Zijn eigen verzoeningsbeker van het Nieuwe Verbond aanbieden (Mattheüs 26:27-29 en 1 Korinthiërs 11:23-26).

De beker van hoop

Jezus, de man zonder enige zonde, wiens beker overvloedige van liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid en zelfbeheersing (Galaten 5:22),

nam onze beker die vol was van overspel, onreinheid, losbandigheid, afgoderij, vijandschappen, ruzie, afgunst, woede-uitbarstingen, egoïsme, onenigheid, jaloezie, moord, dronkenschap en dergelijke (Galaten 5:19-21).

Lees nu nogmaals met grote aandacht Mattheüs 26:26-28 en 36-40.

Sta hier even bij stil en laat het goed tot je doordringen.

Dit Schriftgedeelte krijgt veel meer waarde wanneer je het werkelijk begrijpt.
Het bracht mij dicht bij Jezus en mijn liefde voor Hem werd veel groter,
omdat ik de waarde en de diepte ervan begon te begrijpen.
Jezus ging door een vreselijke diepte om jou en mij op te tillen naar een hogere plaats.

Wat valt hier eigenlijk op?
Lees vers 27 nog eens aandachtig:

“Hij nam ook de drinkbeker en nadat Hij gedankt had, gaf Hij hun die, en zei: Drink allen
daaruit.”

Wat lezen we daar — of beter gezegd: wat lezen we daar **niet**?
We lezen dat Jezus de beker aan de discipelen gaf en dat zij allen eruit dronken.
We lezen **niet** dat Jezus zelf ook van de beker dronk!
Jezus nam niet van de beker; **Hij gaf hem.**

Lieve mensen, er vindt hier in Gethsemané een omwisseling plaats.
Jezus gaf de beker van Zijn bloed aan ons en nam de beker die voor ons bestemd was.
De beker van de straf die wij verdienen nam Jezus en Hij gaf ons de beker van Zijn bloed:
de beker van hoop.
En om Jezus' lijden nog zwaarder te maken, wendde God Zijn gezicht af.
Dat is: uit Gods gunst vallen.
Wij waren uit de gunst van God gevallen, maar Jezus nam onze plaats in.
Hij zegt als het ware: “Ik heb jouw beker genomen, hier: neem Mijn beker” — de beker van
hoop.
In dit perspectief krijgt dit beeld een diepe, reddende betekenis.
Dank U, Heer Jezus, dat U mijn plaats hebt ingenomen.
Dank U dat U mijn beker hebt genomen en mij een beker van hoop hebt gegeven.

Dat deze twee tekstdelen zo dicht bij elkaar staan, is geen toeval.
Toen ik ze voor het eerst las, leken ze tegenstrijdig.
Nu ik ze opnieuw lees, zie ik dat er juist harmonie is.
Het zit allemaal in Gods plan.
Dit is **liefde**, mijn geliefde broeders en zusters.
Niets meer, niets minder.
God houdt van jou en van mij.
Hij gaf Zijn Zoon Jezus Christus, een onberispelijke Zoon die al onze zonden naar het
kruis droeg — een beker vol zonden.

Door de eeuwen heen zijn wij opstandig geweest tegen God.
En door de eeuwen heen kwam God met Zijn onuitsprekelijke liefde naar ons toe.
Ook nu nog zijn wij geneigd onze eigen wil te doen.
En nog steeds zoekt God jou en mij.
Het beeld van de beker — de beker van Gods toorn waar we het eerst over hadden — laat
zien hoe diep God teleurgesteld is in de mens, in ons.
Hij wil dat wij weten dat Hij van ons houdt.
Hij wil dat wij Zijn liefde beantwoorden met gehoorzaamheid en door Zijn geboden te
houden.
God wil een hechte, pure relatie met jou en met mij.
Hij wil dat je het eeuwige leven met Hem hebt.

Het is niet Gods plan om de wereld te vernietigen.
Maar Hij is wel serieus over de vraag of wij Zijn Zoon aanvaarden of niet.
Jezus nam de beker van onze zonden geheel vrijwillig naar het kruis: “Niet zoals Ik wil, maar zoals U wilt.”

Hij wijdde Zich volledig toe aan Zijn Vader.
Het was de wil van de Vader dat Zijn Zoon aan het kruis zou sterven om ons nieuw leven te geven — een levensbeker van hoop.
Een beker van hoop vol dankzegging, vreugde, geluk, liefde en eeuwig leven.
De beker van de dood werd een beker van het leven.
De beker van Gods toorn werd een beker van hoop.

Waar zien we nog meer in de Bijbel dit beeld van omwisseling?
Weet je het nog?

In Genesis 22 lezen we dat God Abraham testte door hem te vragen zijn zoon Isaäk te offeren.
Toen Abraham zich voorbereidde om Isaäk te offeren, stuurde God een lam.
Het lam nam de plaats van Isaäk.
Het lam stierf en Isaäk mocht blijven leven.

Ongeveer 2000 jaar later stuurde God opnieuw een Lam:
Jezus Christus, om jouw en mijn plaats in te nemen.
Wij hadden de dood verdiend, maar Jezus nam het op zich en stierf aan het kruis met een beker vol van onze zonden.
Hij verruilde de bekere en gaf ons een nieuwe beker:
een beker van hoop.
Een beker vol wijn — Zijn bloed.
Een beker die overloopt, een beker van eeuwig leven.

Nu kunnen we met David zingen:
“U maakt voor mij de tafel gereed
voor de ogen van mijn tegenstanders.
U zalft mijn hoofd met olie,
mijn beker vloeit over.
Ja, goedheid en goedertierenheid zullen mij volgen
al de dagen van mijn leven.
Ik zal in het huis van de HEERE blijven
tot in lengte van dagen.”

Tot slot een quote die ik ergens las:
*“Liefde is een drank zo zoet en fijn.
God ziet het als bloed, ik als wijn.”*

Augustus 2018, Bill Holtrop